

שבת כא' טבת התשפ"ג

הדלקת נרות	צאת השבת	י-ם
16:41	17:33	18:06
16:38	17:29	18:01
16:37	17:29	18:01
16:41	17:33	18:05

כל החצות שמורות

פרשת שמות המאור שבתורה

הפסרה "דברי ירמיהו"

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מו"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

"ויצא אל אזויו וירא סבלתם"
בימי מלחמת העולם הראשונה, באו פורעניות רבות על עם ישראל. הגה"ק רבי ישראל מאיר מראדין, ה"חפץ חיים" זצ"ל
לא מצא מנוחה לנפשו, וכל היום היה נאנח על צרותיהם של ישראל.
פעם ראתה אשתו באמצע הלילה שאיננו ישן על מיטתו. חפשה אותו, ומצאתו ישן על ספסל. שאלה אותו לפרש הדבר וענה: "הרי בעת זו אחינו בני ישראל **מסכנים את נפשם** בחזית וסובלים רעב וקר, ואך אוכל לישון במנוחה?"

כשאדם אוהב את עצמו - הוא תמיד ידע גם לאהוב את זולתו

יש "אוהב חיים" ו**יש** "חפץ חיים" - "האוהב חיים" מסתכל על זמן הקצר ולפעמים מבזבזו על שטויות ונראה לו שאוהב חיים אבל "החפץ חיים" אינו מסתכל על הזמן הקצר על זמן הקצר
אלא לטווח רחוק בברכת הגומל אנו אומרים "שגמלני כל טוב" לכאורה **גם עני ובעל ייסורים** שניצל מסכנה מברך ברכה זו "שגמלני כל טוב"
ניסחו חז"ל ברכה זו לכול אלא עצם הדבר שהקב"ה נתן לו "חיים" זהו האושר הכי גדול וזה נקרא "כל טוב" וזהו בתנאי שיודע **לנצל את החיים**."

לע"נ רחל (רשל) אלבו בת קלרה
שמירת שלום הבית:
היא השליחות הקשה ביותר והחשובה ביותר וכוך הזיכור **לצרוף הנשמה** בשליחותה מהפרוודור לטרקלין.

העושר הגדול עויבת החמדה

בפקחותו הרבה הצליח הרב הצדיק הנסתר יוסף וולאך זצ"ל כל כך להסתיר את עצמו ולהראות כאיש פשוט, עד שכל שראהו לא העלה כלל בדעתו עליו שהינו מלא וגדוש בתורת הנגלה והנסתר, בחסידות ובפרישות מי ידמה לו ומי ישווה לו. היה נוהג לבקר אצל צדיקים שבדור ולהשתעשע עמם בתורת הנגלה והנסתר. וכשאחד מידידיו היה בצרה, היה נוסע עמו לקברות הצדיקים בכדי להודיעו.
היה בקי גדול בכל חכמת הקבלה ובפרט בכוונות הארי ז"ל, **פעם ישב** אצל אחד מהמקובלים הגדולים שבליט"א והיו צריכים לסדר איזה ענין מורכב, וראו איך שהוא אמר לאותו גדול **איך ומה לכוון** כדי שהעניין יסתדר על הצד הטוב ביותר, אותו גדול הסכים לדבריו ובסייעתא דשמיא העניין סודר.

עשרות אלפי מילים - אתה מוציא מהפה בכל יום! האם פעם בחיך עשית "שאלת רב" על מילה אחת(!), לברר האם היא באמת נקייה מכל לשון הרע ורכילות?

לימוד בשירה
זכור לכל איך שרבנו **הרב שר** זצ"ל היה לומד ומפזם לעצמו את ניגון הגמרא ועל ידי זה **זכה לאריכות ימים**, כמבאר בגמרא.
ביאר החיד"א בספרו: לכן יש מעלה בלימוד בקול שמאריך ימים משום שאדם הראשון ע"י **אכילתו מעץ הדעת** פגם בכל אבריו שנהנו ממנו חוץ מהקנה שלא נהנה מעץ הדעת.

אדם לא יכול לבוא בסוד חשבוננו של עולם, איש אינו יכול לחשב את חשבונות הבורא ב"ה, אבל אין מקום לייאוש.
ישועת ד' כהרף עין, גם אם אנו לא יודעים **מה היא בדיקת ה"ישועה"** ומה זה וכמה זמן נמשך ה"כהרף עין".

נקודה לפחשפה
המעבר של משפחת בני יעקב לעם ישראל בכור ההיתוך של ארץ הגילוס - מצרים. "ויקם מלך חדש אשר לא ידע את יוסף" - פותחת פרשתנו בסיפור השתלשלות השיעבוד האכזרי של המצרים בעם היהודי. כשבדוק נגלה שחלק משורש הרע המדרדר שליט/משל/מלך לרדות בנתינים זרים המהווים מיעוט הוא: **כפיות טובה!** - פרעה "שכח" את הצלת מצרים מרעב ע"י אביהם של עם ישראל - יוסף, שצבר מזון בשנות השבע שהספיק להעשיר את כלכלת מצרים ולהפכה למעצמה עולמית! הכרת טובה והיפוכה כפיות טובה **שורשן בבושה** של האדם להודות שקיבל משהו מזולתו, הנשמה שבאדם - צלם האלוקים שבו "עשויה" מהרצון לתת וקשה לאדם להודות שהוא נזקק לקבל. בזמן מלחמת העולם השנייה היה קצין יהודי בצבא הצרפתי שהצטיין ובלט מאוד בתפקידו ונשיא צרפת אהבו והוקירו מאוד. כשהקצין נפל בשבי הגרמנים, הנשיא **הודיע בפומבי** מעל גלי הרדיו שאם יהרגו אותו, אז גם הוא יהרוג את כל השבויים הגרמנים.
הגרמנים שלא יכלו להורגו רצו להשפילו ושמו אותו ערום במרכז המחנה, בכלוב סורגים, כדי שיתבזה כשהוא אוכל/ישן/ ואף את ה"אוכל" - "תחית לחם עבש היה מגיש לו אחד הקצינים הגרמנים, לא לפני שהוא **יורק עליה**, דורך עליה ברצפה ומכה אותו באכזריות תוך כדי שהוא מנסה לאכול... כשהשתחרר לאחר המלחמה שאלו אותו: "אם עכשיו היית פוגש את הקצין הגרמני שהביא לך אוכל, מה היית עושה לו?"... הוא ענה: "הייתי **מחבק ומנשק** אותו כי בזכותו אני חי, אחרי הכל הוא האכיל אותי!!!"...
הכרת טובה - ענין של חזית ראייה.... **שנוכה ללמוד** להכיר טובה על הכל! להורים, אישה ילדים, שכנים, בעבודה. (העורך)

"ויקם מלך חדש... אשר לא ידע את יוסף"
אילו היה יודע ומכיר את יוסף, את עברו ופרשת-חייו, אז היה לומד לקח מזה, שדווקא כל האמצעים שהופעלו **כדי להביא עליו רעה**, הן על-ידי האחים והן על-ידי פוטיפר - הם היו הדרכים אשר הובילוהו אל פסגת ההצלחה והגדולה, וממילא היה חושש לענות ולהציק ליהודים, פן יגרמו על-ידי-כך **לגאולתם** ועלייתם לגדולה.

שח היחפץ חיים:

מעשה בכפרי אחד שבליל חורף קשה נסע עם עגלתו. כשעבר ליד בית מרזח, נכנס שמה להתחמם, ושתה כוס יין שרף. הוא לא הסתפק בכך ולגם עוד כוס, עד שהשתכר. בינתיים ירד שלג גדול וכיסה את הכביש ואבדה הדרך ממנו. כפרי זה מחמת שכרותו לא המתין עד שיאיר הבוקר וימצא מוצא, אלא ישב על העגלה, והחל להניע את סוסיו. והוא נסע על דרך-לא-דרך.

הבוקר האיר, קמו הכפריים וראו לפנייהם **דרך סלולה בשלג**. סברו שזו היא באמת הדרך המובילה לעיר. נסעו כולם באותה דרך זרועה מכשולים, ולא עלתה על מחשבתם

שהדרך נסללה על ידי שיכור. והנמשל מובן...

כדרום תל אביב, בין חולות לחולין, גידלה משפחה 6 בנים ויצאו כולם מרביצי תורה ולומדים מופלגים. שאלו את האם, אישה שעמלת קשה לפרנסת משפחתה, מה עשית שזכית?!

פשוט מאד השיבה מהורהרת גרנו בחדר אחד. היה חם מאד והיה רק חלון אחד.

לימים נכנסה בדירה ממול לחלון, משפחה שלא שמרה על הצניעות. לא ידענו מה לעשות, **מהחלון הפתוח** נכנס אויר צח אבל יוצאת הקדושה... עד שהחלטנו להעמיד את ארון הבגדים, על החלון. **היה חם. חם מאד**. אבל הקדושה נשארה....

הקנאה, כשהיא משתלטת על האדם,

היא מסנוורת את עיניו,

משבשת את שיקול דעתו ומשכנעת אותו להכריז

בפה מלא כי הדשא של השכן אכן ירוק יותר...

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים"
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

"הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו"

וצריך להתבונן ולהבין מהי כוונת הפסוק במילים "את יעקב איש וביתו באו", הרי ידוע שהמילה "את" פירושה "עם", והמשמעות היוצאת מזה: שכל בית ובית בא עם יעקב אבינו... ואיך זה יתכן, שכל בית ובית בא עם יעקב אבינו?

והרי יעקב אבינו היה רק אחד, ואיך יכול להיות שירד יחד עם כל אותם הנפשות הבאות מצרימה? אלא ישנם שני סוגים של יעקב אבינו: ישנו את גופו הפיזי והגשמי הקדוש של יעקב אבינו שהוא באמת לא הגיע עם כל בית ובית למצרים, שהרי גופו כבר נקבר בארץ ישראל במערת המכפלה. אך בנוסף יש את רוחו הקדושה והטהורה של יעקב אבינו שהיא חייתה זאת שהגיע עם כל בתי ישראל למצרים בכל בית ובית של משפחת יעקב אבינו הבאים מצרימה, היה שם את רוחו ורוחניותו של יעקב אבינו.

ונראה לבאר את נוכחותו של רוח יעקב אבינו כך: שכל ילד קטן שנמצא בביתו במצרים ורועה לאכול דייסה חלבית שואל את אביו: "אבא, האם הכפית הזו אפשר לערב בה את החלב, האם סבא יעקב מתיר או אוסר?" "לא, בני" - עונה האב: "סבא יעקב אמר אסור, מפני שכפית זו היא כפית בשרית בת יומא ולכן לא ניתן לאכול עמה חלב...". "אבא האם היוצאת הפסולת מתוך האוכל, מותרת בשבת?"

מה אומר סבא יעקב, אסור או מותר... או אולי צריך להחמיר...". והאבא עונה: סבא יעקב אמר כך וכך... "אבא האם מותר לקחת פטיש ולדפוק איתו מסמרים בשבת? מה אומר סבא יעקב, אסור או מותר... או אולי צריך להחמיר...". והאבא עונה: סבא יעקב אמר כך וכך...!

ובכך נמצא שכל בית ובית מבני ישראל הבאים מצרימה, היה בתוכו את רוחו של יעקב אבינו, את ההלכה, את ההנהגה וההשקפה שלו, דמותו של יעקב הסבא קדישא חקוקה בתוך הבית. בזכות "את יעקב" בכך שיטעו וישרישו גם את רוחו של יעקב הקב"ה ילווה אותם לכל מקום ויוציאם מארץ מצרים בשלום.

את כלם ואמר אל זית ישראל

זקן אחד קיבל הביתה מכתב מהמדינה שהוא צריך לעשות ביטוח חיים. הוא מגיע לקופת חולים ושואל מה זה ביטוח חיים?

הפקיד עונה: אתה תעשה ביטוח ואנחנו נעשה חיים.

ויבא ידו בזויקו... והנה ידו מצורעת כשילג (ד-ו)

האדם נוצר כדי לפעול ולעשות, ליצור ולהועיל. מי שנוהג בהזנחה והוא מתרשל לעשות את המוטל עליו-הרי זה כאילו היה מחריב והורס את אשר כבר נבנה. ("גם מתרפה במלאכתו-אח הוא לבעל משחית").

העצלות הינה הרת מות ואבדון. אם היד טמונה בחיק ואינה עושה דבר, אזי הרי זו "צרעת" המשולה למות, אבל משמוצאים את היד מתוך החיק כדי לפעול ולעשות, מיד "והנה שבה כבשרו".

להצלחה וישועה בכל התחומים יהודה בן בת שבע אבישלוס בן אורה רפאל ארז בן הדסה צביה

סופו של כפוי טובה ציידים רדפו אחרי צבי. רץ הצבי במהירות והתחבא מאחורי גפן עבותה. התייאשו הציידים והחליטו להרפות ממנו. נדמה היה לצבי שהסכנה חלפה, והוא החל לאכול מעלי הגפן. שמע אחד הציידים את **קולות הלעישה**, מיד ירה חץ ופגע בצבי.

אמר הצבי: גרמתי נזק למי שהסתיר אותי מפני רודפי, וגרמתי רעה לעצמי. מי שאינו מכיר טובה למי שגמל עמו חסד, משחית את נפשו וגורם רעה אך ורק לעצמו.

רבי משה בלוי סיפר

בהיותו בחו"ל התארח בבית אחד וככה לפניו בעה"כ אחד שאין בניו הולכי בתורה כמו שצריך בליל שבת ישב רבי משה בביתו והנה אחד מבניו נגע במוקצה **אמר האב לילד** זה מוקצה ואסור לגעת בו במוצאי שבת ראה איך הילד לוקח

כמה מדליות של זהב מקופתו ומשחק בהם צווח בעה"כ שמשמר רעדו **קירות הבית** מרב הצעקות אמר לו רבי משה עכשיו מובן לי מדוע בניך אינם שומרי תורה כל כך כי רואים שבנוגע ליראת שמים אין אתה אלא מאיר ולדברים הנוגעים בממונך צועק.

בל נסיח דעתנו מהידיעה ומההכרה שהכל ניתן לנו כמתנת אלוקים.

ידיד: למה ברחת מחדר ניתוח? חולה: האחות אמרה: תהיה חזק, אל תתרגש, זה ניתוח פשוט. ידיד: אז מה? בסך הכל היא ניסתה להרגיע. החולה: כן, אבל היא דברה עם המנתח. ****

ידוע כשאדם שותה וודקה עם קרח זה מזיק לכליות, וויסקי עם קרח מזיק לכבד, קולה עם קרח מזיק לשיניים...

אין ספק שקרח לא בריא

ההיסטוריה מלמדת - שהאדם אינו לומד ממנה

התנגדות רבה היתה לרבנו המקובל **מרדכי שרעבי** זצ"ל כלפי אותם בני אדם שהינם חסרי סבלנות בדרכים, ולעתים בגלל החפזון **חוצים את הכביש** כשהרמזור מאיר **באור אדום**, ולמעשה בכך מסכנים הם את חייהם, ועוברים על הציווי "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם".

כי מוטב לאבד רגע בחיים מאשר חיים ברגע. הוא הגדיל באומרו- אפילו כשרואים **שהכביש ריק** ללא מכוניות **גם אז אסור** לחצותו באור אדום, ואם אדם עובר באור אדום, הרי מנכין לו מזכויותיו כדין אדם שנעשה לו נס.

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד בן איהו, מרים בת זוהרה, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל בן שמחה, רפאל בן קלרה, הרב יהודה יאיר, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סבב, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, שלמה בן דונה, **מן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה

hamaor.net@gmail.com

"ומנהג חסידים

שבצרפת שעושים משולחנם ארון לקבורה להורות כי אדם לא יישא מאומה בידו ולא ילוננו

בעמלו כי עם הצדקה שעשה **בחייו הטובה** שהוא מטיב על שולחנו ולכך אמרו חז"ל המאריך על שולחנו מאריכין לו ימים ושנותיו